

ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА УСТАНОВ ДЕРЖАВНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ

Рак К.В.

ст. гр. ОДСзм - 21

Реформування державного сектора в Україні має стратегічний характер, оскільки здійснюється на тлі зміни суспільного ладу та політичної системи, що вимагає створення принципово нової системи державного управління.

Удосконалення державного сектора економіки України необхідне і можливе шляхом: вироблення концепції формування структури державного сектора економіки; прийняття низки законів; узгодження функцій і завдань державного сектора з його потенціалом у зв'язку з неузгодженістю між намаганнями держави жити за європейськими стандартами та можливостями економіки; підвищення гнучкості державного сектора та наближення його до проблем; посилення заходів, спрямованих на боротьбу з корупцією в державних структурах; створення сприятливих умов для його подальшого розвитку з урахуванням потреб окремих регіонів, галузей і підприємств, важливості того чи іншого об'єкта для економіки країни.

Сьогодні важливо переосмислити роль облікової політики у процесі управління ДСЕ. Управлінська спрямованість бюджетної установи, як суб'єкта державного сектору економіки, дасть змогу повною мірою впливати на процеси господарювання. Формування облікової політики бюджетних установ можна розглядати як напрям підвищення ефективності їх функціонування. Облікова політика, як елемент управління установою, дає змогу керівництву приймати більш раціональні рішення, аналізувати роботу бюджетної установи, здійснювати і контролювати цільове використання засобів відповідно до затвердженого кошторису.

На основі правильно сформованої облікової політики є змога виявляти незаконні витрати, що підвищить ефективність обліку й фінансово-господарської діяльності та використання коштів як бюджетних (загального фонду), так і спеціального фонду.

Облікова політика є також дієвим інструментом системи внутрішнього контролю, а наказ про облікову політику – складовою частиною сфери контролю бюджетних установ.

Виникнення облікової політики являється процесом, котрий об'єднує організацію бухгалтерського обліку установ ДСЕ та його методичні засади. При реалізації даного процесу необхідно чітко зообразити сферу дії облікової політики.

Формування облікової політики суб'єктів державного сектору економіки рекомендують проводити в чотири етапи: обґрунтування необхідності формування облікової політики бюджетними установами; розробка проекту наказу про облікову політику; відображення взаємозв'язку облікової політики бюджетних установ із автоматизацією облікового процесу в наказі про облікову політику; узгодження облікової політики установ-розпорядників бюджетних коштів вищого рівня із обліковою політикою підпорядкованих їм установ.

В даній магістерській роботі було запропоновано додати до методології формування облікової політики ще один, п'ятий етап, – контроль за процесом формування, організації та дотримання управлінським персоналом обраної облікової політики (попередньо їх було сформовано 4).

Основними елементами, які слід урахувати під час формування облікової політики бюджетної установи відповідно до Методичних рекомендацій щодо облікової політики суб'єктів ДСЕ є: введення нових субрахунків; одиниця бухгалтерського обліку запасів суб'єкта ДСЕ; метод оцінки запасів при їх вибутті; порядок аналітичного обліку та оформлення руху запасів; періодичність визначення середньозваженої собівартості одиниці запасів; порядок обліку ТЗВ; порядок розподілу ТЗВ; типові строки корисного використання груп основних засобів; типові строки корисного використання нематеріальних активів; кількісні критерії і якісні ознаки суттєвості інформації про господарські операції, події та статті фінансової звітності.

Найважливішим документом, котрий регламентує порядок ведення бухгалтерського обліку в установах державного сектору економіки, є наказ про облікову політику. Вищі розпорядники бюджетних коштів розробляють наказ про облікову політику і доводять його до підлеглих установ, як основного внутрішнього документу з регламентації бухгалтерського обліку в межах головного розпорядника.

Наказ про облікову політику суб'єктів ДСЕ може містити наступні розділи: Розділ I. Порядок організації бухгалтерського обліку

бюджетної установи; Розділ II. Принципи і методи, які застосовуються при оцінці конкретної статті фінансової звітності.

Облікова політика може змінюватися у випадках, якщо: змінюються вимоги органу, який здійснює функції з державного регулювання методології бухгалтерського обліку та фінансової звітності; зміни облікової політики забезпечать більш достовірне відображення подій (операцій) у бухгалтерському обліку і фінансовій звітності.

Зміст контролю в бюджетних установах в умовах ринкової економіки полягає в систематичному спостереженні, перевірці та регулюванні діяльності цих установ та організацій у процесі виконання ними власних завдань та функцій відповідно до конституційних норм і законодавчого регулювання.

Серед перспективних напрямків подальших досліджень можна виділити проблеми методології ведення обліку з огляду на нагальну необхідність реформування системи обліку бюджетних установ, наближення до міжнародних стандартів та їх врегулювання в рамках бюджетного кодексу.

Література:

1. Адамик, О.В. Доходи суб'єктів державного сектору: економічна сутність, вітчизняна та міжнародна інтерпретація // Бухгалтерський облік і аудит. – 2012. – № 1. – С. 29-36
2. Сисюк, С.В.; Адамик, О.В. Облікова політика суб'єктів державного сектору щодо необоротних активів // Вісник ОНУ імені І.І. Мечникова. – 2016. – Вісник 21 (11 (53)). – С. 101-106
3. Хорунжак, Н.М. Модернізація системи обліку бюджетних установ на основі комп'ютерних технологій: умови та принципи // Сталий розвиток економіки. – 2013. – №3. – С. 251-256